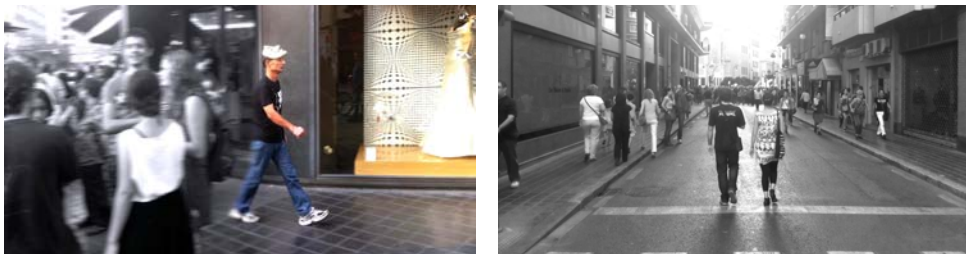

Manifestació per un canvi global, 15 octubre, València: SENSE PARAULES

fotos INMA ESBRI, JESÚS MAESTRO

la veu

de Benicarló
de Benicarló

Patrimoni Cultural: llegat i futur

GREU ACCIDENT DE TRÀNSIT A L'ALÇADA DEL CENTRE COMERCIAL

Patrimoni Cultural: llegat i futur

text REDACCIÓ

La llei

La Llei de Patrimoni Valencià, aprovada en 1998, arreplega que “Béns d'Interès Cultural Valencià són aquells que per les seues singulars característiques i rellevància per al patrimoni cultural són objecte de les especials mesures de protecció, divulgació i foment que es deriven de la seua declaració com a tals”. Benicarló compta, per sort, amb uns quants edificis que s'acullen a aquesta figura de protecció. Dues d'ells són notícia aquests dies pels projectes de restauració que s'estan escometent en ells. La diferència està en la manera d'abordar-les i la sensibilitat amb la qual es fa. I, per descomptat, l'ús que es vulga fer a posteriori dels edificis. En qualsevol cas, cal ser respectuós amb el llegat històric que hem heretat, i això suposa preservar al màxim les característiques artístiques que ho componen. Perquè tot forma part de la Història dels edificis, o de les coses... cada època ha anat deixant la seua petjada i les seues modes en ells. I amb aqueixos retalls s'ha anat component l'esdevenir i la singularitat dels BIC.

El patrimoni existent

En ocasions els elements afegits són molestos, com les restes de l'incendi en

l'església de Sant Francesc, perquè ens impedeixen gaudir de la veritable joia barroca que tenim. En uns altres, componen el discurs i són un llibre obert sobre els avatars que ha patit el monument amb el pas dels segles. Només amb la sensibilitat adequada, el respecte al llegat històric i, per descomptat, amb el corresponent estudi metodològic que ens permeta destriar la importància del llegat sobre el qual treballem, serà possible abordar una restauració modèlica. I per a fer-ho, no cal tenir pressa, que és sempre mala companya de viatge per a les recuperacions del Patrimoni. Tants anys han passat des de l'última intervenció que poc importa els que passen. Allò realment desitjable és que al final del camí el monument recupere la seua esplendor amb tot el respecte que ens ha de merèixer el llegat dels nostres avantpassats.

Així, a una banda, l'ajuntament de Benicarló, que sembla que, de sobte, li han vingut les presses per restaurar l'església del Convent i pretén arrebossar-la de blanc. A l'altra, un particular afronta en solitari la restauració de la Casa del Marquès. I ho fa amb tot el rigor possible, aplicant la metodologia correcta i seguint amb criteri clar d'intervenció. I ho paga de la seua butxaca. Sempre hi ha hagut formes diferents de veure la vida!! Per

tot això l'administració autonòmica ha de ser capaç de garantir la pervivència del llegat que tenim entre mans.

L'església no serà blanca

L'església de l'antic Convent de Sant Francesc mantindrà les pintures al fresc que conserva en els murs de la nau central. La conselleria de Cultura remena diversos pressupostos per a recuperar la decoració artística d'aquest espai del segle XVIII, declarat com Bé d'Interès Cultural. Acaba així la polèmica i la preocupació sorgida a Benicarló després de la presentació del suposat projecte de restauració per part de l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo. En les imatges que va mostrar, assegurant que “així quedarà l'església després de la restauració”, l'espai apareixia completament blanc, del mateix color que van adquirir els rostres de qui ho han vist. Francisco Medina, director territorial de Cultura, va desmentir que aquest siga el projecte de restauració definitiu. Per contra, va assegurar que “encara estem estudiant el criteri de restauració que se seguirà amb les pintures al fresc”, però en qualsevol cas, la intenció de l'administració autonòmica és mantenir-les. “Tenim sobre la taula diversos pressupostos per escometre les obres, que encara cal estudiar bé perquè puguen molt”, va detallar. El

LÍDERS. VAJA, COLÍDERS

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Després de la merescuda i contundent victòria al camp del Torreblanca (1 a 3), tornem a ser líders. Colíders es veu perquè estem empatats a punts amb el Ràcing i l'Alcora. Realment, si la cosa va així, pot acabar sent dramàtica. Imaginem-nos el no gens impossible cas que arribàrem a final de temporada amb una classificació ajustada en què els dos equips del poble s'hagueren de jugar una posició per a l'ascens. Com se'ns en fotrien pel món! No vull ni pensar-ho. Que l'Alcora quedara el primer i el Ràcing segon i nosaltres, ai, nosaltres, una altra vegada a passar misèries a primera regional. El que deia, que no vull ni pensar-ho. A més, encara és massa aviat per parlar de coses semblants. Diuen aquells que n'entenen que fins que no passen deu o dotze jornades és difícil fer cap pronòstic. Jo continuo tocant fusta i ni pel cap se m'ha passat dir ni una paraula tot afirmant que ens els farem a tots, que això serà un paseo militar ni res que se li parega. L'experiència em demostra que cal ser humil i prudent. Sí, cada vegada que m'aventuro, l'empastro. Serà superstició de la més econòmica si es vol, però està científicament testat que no puc fer cap pla de futur optimista sobre l'esdevenidor immediat del CDB. Prudència i mesura per tant.

Als torreblanquins es comprén que els vam fer tata i mama. Vam dominar la primera part i fins i tot vam marcar dos gols, un de Monterde i un altre de Joan Guillamon. M'han contat que encara n'haguérem pogut marcar alguns més i que, esplèndids com som per naturalesa, vam desaprofitar les ocasions i vam aconseguir crear cert clima de tensió entre l'afició local que va arribar a pensar que durant la represa podien haver fet alguna cosa més que el ridícul.

VANDALISME AL CLUB DE TENNIS BENICARLÓ

text i foto GREGORIO SEGARRA

La nit del dia 12 (dia del Pilar) al dijous 13, van ocórrer uns actes vandàlics que a continuació els relate.

Hi ha individus que no es conformen amb robar, si no que necessiten fer mal als altres per a sentir-se bé, són personatges amargats, subjectes que tenen per cervell escombraries, robaperes amb personalitat d'encefalograma pla. Així, van trencar els vidres del pàdel, unes instal·lacions recents que es van muntar fa dos anys amb el sacrifici de tots els socis del club de tennis Benicarló. El que no van calcular aquests vandals, és que el club, fart ja de salvatjades instal·lades fa poc temps, unes càmeres de vídeo que graven a la nit quan el club es tanca.

Els fets esdevinguts s'han denunciat, i lliurats els enregistraments, i ara s'estan investigant. Se suposa que els vandals sabien bastant de pàdel, per la forma que van trencar els vidres.

També m'han contat que els darrers quaranta-cinc minuts van ser realment durs. Els de casa van dedicar-se a la caça de la tibia i peroné dels nostres. Es veu que va ser fins i tot divertit, tot i que una mica perillós. Les llesques apuntaven directament als genolls i els garrons dels xicots de Martorell; i ells saltaven felços primer i una mica preocupats quan van començar a vore que allò no era una broma. Malgrat aquest joc agressiu, violent i criminal, només un jugador els va ser expulsat i encara per doble amonestació. Ho tindrem difícil amb aquesta plantilla que tenim. Xiquets joves, que toquen la pilota i no peguen cap puntada de peu que moltes vegades es trobaran veterans –ancians alguns- que no saben més que repartir llenya. Com deia, tot i l'atmosfera de perill en què estaven immersos els nostres, encara ens vam permetre marcar-ne un altre (Johan diuen) i arrodonir el marcador. Ja en els minuts de les escombraries vam deixar-los que feren el de la vergonya. Som així, no podem fer-hi més.

Ara mateix, m'han dit que diumenge vinent ens visita la Unió Deportiva Caligense, de la veïna i pintoresca vila de Càlig. Partit de rivalitat? Per favor! Benicarló és un poble gran amb infules de ciutat menuda i Càlig, Càlig, no. Em penso que m'estic posant en un terreny que no em convé. M'aturo ací. El Càlig és un equip potent de la primera regional, té jugadors experimentats (jo ja sé què em dic) i sempre que baixen ací al Grau diràs que vinguen a jugar-se la final de la xàmpions. Per tant, un respecte al Càlig i als calijons. És més, la temporada passada els vam guanyar molt justet molt justet i va haver alguns aficionats nostres que van acabar demanant l'hora. Seré Guardiola. El Càlig és un equip molt i molt bo, que juga molt i molt bé i que si pot ens donarà molt i molt pel sac.

Ja els ho contaré, segurament. Això si no em passa alguna cosa amb la visita de la Mare de Déu dels Desamparats (sic). Vixca, vicsca, vikskal!

Campionat autonòmic de Motocross

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat es disputava en el circuit permanent de Benicarló, una prova que puntuava per al Campionat Autonòmic de Motocross en totes les seues categories, participant, en les més menudes, quatre pilots de la comarca que van tenir bona actuació, pujant Víctor Anglés al podi en MX50.

Malgrat la seua joventut i la poca potència de les seues màquines, els més menuts també donen un bon espectacle, encara que les caigudes són més freqüents en les corbes a causa dels solcs que produeixen les màquines de superior cilindrada, però totes sense conseqüència per la poca velocitat amb la qual les negocien. En la categoria MX65 finalitzava quart Oscar Anglés Piñana (19) del Moto Club Benicarló, mentre que César Fernández Port (40) del Moto Club Benicarló finalitzava sisè. El guanyador va ser Mario Lucas Sanz del Moto Club Motosport Carreres. En MX50, per als més menuts meritori tercer lloc, pujant al podi, Víctor Anglés Piñana (10) del Moto Club Benicarló, acabant quart Andreu Sales Milles (4) del Moto Club Vinaròs. La carrera va ser guanyada amb gran avantatge sobre la resta de participants per David Braceras Martínez del Moto Club Tey Racing.

Una cistella en els últims segons dóna la victòria al Benicarló al camp del Montcada

text i foto VICENT FERRER

L'equip sènior del Club Bàsquet Benicarló va aconseguir la victòria en la jornada inicial de la Lliga Preferent Valenciana, al derrotar a domicili al CB Montcada per 68-70. El partit semblava condemnat a una pròrroga de cinc minuts quan l'equip local va encistellar faltant 17 segons. L'equip benicarlando es va prendre el tram final amb calma, va anar passant-se el baló, fins que li va arribar a Lluís Pauner, qui des de fora de la zona va llançar a canastra i va encertar en el moment que sonava la botzina que donava per finalitzat el partit. La victòria té mèrit al tractar-se el rival del típic equip valencià amb diversos veterans que estan a la volta de tot.

En la categoria junior el conjunt benicarlando es va desplaçar fins a L'Elia per a disputar un partit que va estar molt igualat fins a l'últim quart, on l'encert ofensiu del rival va decantar el marcador al seu favor 61-54.

Finalment indicar que l'equip cadet va jugar el seu últim amistós, abans de començar la lliga, en el pavelló de Tortosa, perdent per 58-32. La resta d'equips van passar el matí del dissabte a Vinaròs, on van disputar una sèrie de partits amistosos amb les diferents categories del club local.

L'arquitecte Santiago Espinosa és el propietari des de 2006 de la Casa del Marquès

ve de la pàgina anterior

director general desconeix quan es podran escometre els treballs i la restauració definitiva de l'espai eclesiàstic, l'únic que queda per restaurar de tot el conjunt conventual de San Francisco.

El projecte pendent de decisió

Medina va recordar que "qualsevol actuació que es vaja a portar a terme en eixe espai ha de comptar amb la nostra aprovació", ja que tot el conjunt està declarat com BIC i, per tant, emparat per la Llei de Patrimoni Valencià. **Des de l'administració autonòmica asseguren que en cap cas acceptarien l'eliminació de les pintures al fresc que subjeuen sota capes de pintura cremada i restes d'arrebossats moderns.** Per contra, Medina si va admetre l'existència d'un document aprovat per la direcció territorial "relatiu a la consolidació de diverses fissures i elements estructurals, la substitució del paviment i la instal·lació elèctrica, però no afecta a les pintures". El director general atribueix l'equivoc "a una mala realització de les infografies, que han pogut dur a engany" a qui les han conegut. Cal recordar que les pintures al fresc de la capella ja van ser objecte d'una primera intervenció a l'absis, permetent descobrir uns frescos que representen a Sant Francesc de Siena i que estan datats el 1750. El cost d'aquells treballs de restauració, realitzats sota el criteri arqueològic, va ser de 200.000 euros. En la resta de l'espai queda per determinar la qualitat i importància de les pintures que es conserven, descobertes a través de diferents cates que es van fer en la nau central i laterals. El problema de conselleria ara és buscar el finançament necessari per a afrontar els treballs de restauració de les pintures al fresc conservades en l'antic espai eclesiàstic.

La casa del Marquès, altre exemple de gestió

I si afrontar la restauració d'un BIC des de les arques públiques és

complicat, molt més ho és des d'una butxaca privada. L'arquitecte Santiago Espinosa és el propietari des de 2006 de la Casa del Marquès, un palauet del segle XVIII enclavat en el centre de la població. La va adquirir a l'actual Marquès de Benicarló pel 'mòdic' preu de 1,4 milions d'euros. Una veritable ganga immobiliària, tenint en compte que només la magnífica cuina de rajoles del segle XVIII que alberga, està valorada en un valor superior. Espinosa la va comprar "per una ofensa personal i per un article que vaig llegir dies abans que me l'oferiren". Del primer no vol ni recordar-se'n. En l'article parlava d'un periodista que va vendre tots els seus béns després de conèixer que anaven a desmantellar un hospici en la zona de Calcuta que estava visitant. Espinosa va pensar que si un 'plumilla' podia salvar un hospici, ell havia de ser capaç de salvaguardar la Casa del Marquès per als benicarlandos "que tantes coses bones m'han donat en els anys que duc vivint ací". Així que amb més voluntat que fons, va adquirir l'immoble amb el ferm propòsit de "retornar-li la vida", que emmalaltia en el palau des que no estava habitat.

"Tenir una casa així sense que la gaudisquen tots ho considere malgastar els diners, un malbaratament", assegura. Així que a poc a poc, va començar a documentar tota la casa, realitzant estudis d'estabilitat de les estructures i estudiant possibles usos de l'edifici. Tot, per descomptat, sufragat de la seua butxaca, sense comptar amb ajudes públiques malgrat que l'edifici

és un Bé d'Interès Cultural i està enclavat en un carrer que compta amb la mateixa protecció oficial. Paral·lelament, ha anat restaurant part de l'escàs patrimoni moble i immoble que queda en l'interior de l'edifici: algunes estades, portes o finestres han estat retornades a la seua antiga esplendor. Per a això ha comptat amb l'assessorament d'experts en diferents matèries i fins i tot d'equips arribats d'Itàlia, bressol de la restauració, per a treballar en la Casa. Amb els estudis realitzats per ells s'ha determinat la importància real de l'immoble.

Sorpresa patrimonial

I és que si fins al moment se li atribuïa ser l'única que conserva in situ una cuina de rajoles valencianes del segle XVIII, la catalogació ha anat més enllà i ha descobert aspectes ocults a primera vista. Com, per exemple, que les bigues de fusta són les originals de l'època, tot un luxe per a un edifici d'aquestes característiques. Tant és així que experts espanyols les han pres com model amb la intenció de redactar una normativa nacional de restauració de fusta, tal com existeix en altres països. Mentre, Espinosa segueix remenant possibilitats d'ús per a l'habitatge. D'un hotel ha passat a una tenda d'antiguitats per a arribar al local de jazz que estudia en aquests moments situar en els baixos del palauet. A aquest arquitecte inquiet li bullen les idees en el cap. Sense pressa, però sense pausa, conserva i recupera un patrimoni que els nostres avantpassats van alçar com mostra d'una època d'esplendor.

Greu accident de trànsit a l'alçada del Centre Comercial

text Natàlia Sanz Foto 3x4

Un home de 71 anys i una dona de 69 van morir i altres sis persones --d'entre 31 i 61 anys-- van resultar ferides aquest dimecres al col·lidir dos turismes en el terme municipal de Benicarló a l'alçada del Centre Comercial de Benicarló.

L'accident vial es va produir sobre les 19.15 hores en el quilòmetre 1.041 de la N-340, a l'altura del centre comercial de Benicarló, quan dos turismes van xocar frontalment. No sé sap encara la raó per la qual un dels vehicles va envair el carril contrari provocant la greu col·lisió frontolateral entre els vehicles. En un d'aquests vehicles viatjaven cinc persones i en l'altre tres. Els vuit ocupants van quedar atrapats en l'interior dels cotxes, pel que van haver de ser excarcerats pels bombers, segons el Consorci Provincial de Bombers de Castelló. Els dos ferits més greus eren dues dones de 61 i 50 anys, la primera amb un traumatisme craneoencefàlic, que va ser traslladada fins a l'Hospital de Vinaròs, i l'altra amb policontusions, que es troba en l'Hospital General

de Castelló.

Per la seua banda, dos homes de 32 i 33 anys van patir sengles fractures de fèmur i un d'ells també una contusió en el tòrax, mentre que una dona de 31 presentava una cervel·lògia i dolor abdominal. Aquestes tres persones es troben ferides de caràcter greu funcional. Així mateix, una dona de 49 anys està ferida amb diverses contusions i el seu pronòstic és reservat, fins que les proves determinen l'abast de les lesions que presenta. Fins al lloc del succés es van desplaçar sis ambulàncies --tres Servei d'Atenció Mèdica Urgent (SAMU) i altres tres Suport Vital Bàsic (SVB)-- que van traslladats als ferits fins als centres hospitalaris. En concret, cinc es troben a l'Hospital de Vinaròs i una en el General de Castelló. El Consorci Provincial de Bombers de Castelló va mobilitzar al parc de Benicarló, que es troba a solament un quilòmetre del

punt de l'accident, amb una dotació de tres vehicles amb cinc bombers, un cap i un sergent. Els bombers van estar netejant la calçada donant per finalitzat el servei a les 21 hores. Com era obvi, l'accident va provocar llargues cues i circulació lenta durant hores.

Lisistrata es representarà a benefici de l'Associació Dany Cerebral

text VICENT FERRER

La sala de premsa del MUCBE va estar l'escenari de la presentació de l'obra de teatre que es representarà a l'Auditori Municipal, el divendres 28 a les 22,30 hores, a benefici de l'Associació Dany Cerebral Ateneu Castelló. Van estar en la roda de premsa la regidor de cultura Nieves Eugenio; Marta Roig, logopeda de l'Ateneu; Jossi Ganzenmüller, director de l'obra; i Loli Vargas, representant de l'Ateneu a Benicarló.

La regidor de cultura Nieves Eugenio en la seua intervenció indicava, "el nostre Ajuntament col·labora amb l'entitat des del 2008 i fruits de les primeres negociacions va ser l'obertura de la Unitat de Respir dirigida a persones entre els 16 i 60 anys, afectats de dany cerebral adquirit derivat d'accident laboral, de trànsit, bascular o tumoral. El servei s'ofereix a setze persones. L'Ajuntament col·labora amb l'Ateneu mitjançant la cessió d'un local i pagament de part de les despeses de manteniment del mateix.

En representació de l'Ateneu Castelló va parlar Marta Roig per a indicar-nos, "la nostra associació naix a Castelló en 1999 i es crea la seua a Benicarló deu anys més tard. Ateneu a Benicarló desenvolupa un programa integral per a persones

afectades de danys cerebrals de la zona nord de Castelló. Donats els problemes econòmics no sabem si l'associació podrà sobreviure i és per això que hem demanat ajuda al grup de teatre, al que pertanyen alguns membres de l'associació. Vull donar les gràcies a tots els actors i actrius que no han dubtat a participar i a l'Ajuntament de Benicarló per sufragar les despeses de publicitat".

El director del grup teatral L'Aula de Teatre de Vinaròs "Les mil i una", Ganzenmüller va dir, "sempre hi ha causes que estan necessitades de suport, per això quan la gent de l'Ateneu ens va proposar col·laborar per a nosaltres va ser una gran satisfacció. Tots els que podem tirar una maneta hem de sentir-nos orgullosos d'ajudar a qui més ho necessita. L'Aula de Teatre de Vinaròs estrenà la comèdia Lisistrata d'Artistofanes el passat mes de juny, una comèdia realment divertida, que és la primera obra feminista, on es representa a les dones d'Atenes i Esparta que estan fertes de 30 anys de guerres i decideixen que l'única forma de parar la guerra serà parar elles de fer l'amor amb els seus marits convertint-se en la primera vaga sexual de la història".

Indicar que el preu de l'entrada serà de cinc euros, pel que s'espera que l'Auditori Municipal es quede menut per a col·laborar amb aquesta entitat.

PLANTILLA COMPLETA AL CONSERVATORI

text NATÀLIA SANZ

Ja s'han incorporat els dos professors que faltaven al Conservatori de Música Mestre Feliu de Benicarló. Acaben així els problemes dels alumnes del centre, que es van trobar a l'inici del curs escolar sense poder cursar les assignatures de Cant, Harmonia Musical 1º Elemental, Llenguatge Musical 1º Professional i Cor professional. El 40% de l'alumnat estava afectat per aquesta falta de professors. Amb aquesta mesura se satisfan també les reclamacions de l'AMPA, que des de l'inici del curs escolar ha mantingut trobades encaminades a solucionar la problemàtica. Rocío Martínez, regidora d'Educació de Benicarló, va advertir a més que "no pensem tancar el Conservatori, en contra de tot el que s'està dient per ací". I és que un altre dels problemes del centre musical és el finançament anual, que costa 600.000 euros a les arques municipals. "Estem estudiant maneres de finançament, perquè siga viable econòmicament", va explicar. El problema principal "és el sou dels professors" que suposa la major partida econòmica del pressupost del conservatori. En aquests moments hi ha 24 professors en plantilla, dels quals 7 són funcionaris de l'ajuntament i la resta, contractats temporals. Amb els primers, igual que la resta de treballadors del consistori, s'està renegociant el seu conveni perquè caduca el pròxim

mes de desembre. Malgrat ser treballadors municipals, les seues condicions laborals es troben reflectides en un annex del conveni col·lectiu dels treballadors laborals del consistori.

Precisament sobre aquesta problemàtica s'ha manifestat Joan Manel Ferrer, regidor del Bloc en l'ajuntament de Benicarló, qui va voler donar suport al AMPA del conservatori de música Mestre Feliu i va reclamar a la Generalitat que es faça càrrec dels sous dels Professors. Segons Ferrer "és un centre educatiu comarcal i d'interès comunitari per a l'ensenyament musical de la comarca". I és que cap recordar que més de la meitat dels 220 alumnes que assisteixen a classe en el centre, no són de Benicarló, sinó que procedeixen de tota la província de Castelló i de la de Tarragona. Seguint amb les seues crítiques, l'edil nacionalista va fer responsable de la retirada del projecte per part de la Generalitat de l'Escola Oficial d'Idiomes a la baralla entre l'alcalde de Benicarló i de Vinaròs afirmant que "gràcies a la mala gestió i la renyina dels dos alcaldes, li han donat una bona excusa a la Generalitat per a retirar el projecte d'un centre educatiu públic com és l'EOI a Benicarló". Finalment, també criticava el retard de la construcció del col·legi Àngel Esteban a Benicarló i del Jaume I a Vinaròs. "Si es vol fer una aposta per l'educació pública aquests centres educatius estarien construïts i en funcionament", va concloure.

BENICARLÓ CARA A LA MAR ES PRESENT A LES TERCERES JORNADES NÀUTIQUES DE LA POBLACIÓ COSTANERA DE PENÍSCOLA

text BCM

Recentment s'han dut a terme en la població costanera de Peníscola, les terceres jornades nàutiques on el CMN "Benicarló Cara a la Mar", amb el suport i patrocini de l'Estació Nàutica Benicarló - Peníscola, ha estat present. Aquestes, es varen celebrar, el cap de setmana comprès entre el 24 i 25 de setembre de 2011, coincidint amb la 2a regata Mandarinà's cup.

Entre els nombrosos actes portats a terme, va estar l'exposició de modelisme naval, on s'englobà també diferents àmbits com van poder ser, els quadres d'arts de pesca en miniatura, els estris de mestres d'aixa i arts de pesca antics i moderns que encara avui en dia s'estan utilitzant. Va estar ubicada als baixos de l'edifici sociocultural d'aquesta població costanera.

Aquet acte va ser presentat i visitat per les autoritats de Peníscola, Diputació de Castelló, autoritats de Benicarló i d'altres, així com els membres dirigents de l'Estació Nàutica Benicarló - Peníscola, coincidint amb el tret de sortida d'aquestes terceres jornades Nàutiques i d'aquesta segona regata mandarina's cup.

El balanç obtingut tant per part de l'Estació Nàutica com de l'entitat organitzadora de l'acte va ser molt positiu, encara que hagués pogut ser-ho més. Els resultats van ser un total de 86 mostres exposades amb una assistència de públic de 225 visitants.

Per mig d'aquestes línies, el president i membres de la junta directiva del C.M.N. volen agrair tant a les autoritats esmentades com als membres dirigents de l'Estació Nàutica Benicarló - Peníscola la confiança, amabilitat, disponibilitat i llibertat que hem tingut en tot moment a l'hora de dur a terme aquesta exposició, tant en els dies de muntatge, com d'exposició i al moment de desmuntar, esperant poder comptar amb ells per a futures edicions.

ELS SOCIALISTES DENUNCIEN FALTA DE GESTIÓ

text NATÀLIA SANZ

De "decebedors" va qualificar la portaveu del PSPV de Benicarló, Xaro Miralles, els quatre primers mesos de govern del Partit Popular en la ciutat. La socialista va lamentar "la falta de gestió i compromís" que al seu entendre es desprenen de la "paràlisi" en la que es troba instal·lat l'equip de govern. "Seguim amb propostes ja iniciades en altre temps, el seu model de gestió no aposta per un Benicarló de futur. És un clar incompliment del seu programa electoral", va lamentar. L'edil socialista va lamentar especialment que "la gran aposta de l'alcalde, l'àrea de Promoció Econòmica, no ha fet res en aquests quatre mesos" malgrat la situació de crisi que afecta als ciutadans. "S'està reduint al mínim el paper de l'ajuntament, quan ara hauria de ser a l'inrevés", va opinar Miralles. La portaveu va denunciar que de les principals àrees de govern municipal "només s'ha convocat el 50% de les comissions informatives" el que suposa a la seua entendre "posar pals al treball de l'oposició". A més, va lamentar que en l'últim ple ordinari "només es van tractar sis punts, i cap de rellevància". Com a mostra de la seua denúncia, va detallar el contingut d'un correu electrònic remès als integrants de la comissió d'Urbanisme "en el qual es deia que com no havia temes que tractar, ja convocarien al mes que ve la comissió". Un altre dels temes que preocupen als socialistes és els pròxims pressupostos municipals, dels quals van assegurar no tenir notícies. "Només sabem que hi ha importants retallades en Educació, que és on

menys hauria d'haver", va assenyalar. Per a la socialista, l'alcalde de Benicarló "està faltant a la seua paraula, perquè en el ple d'investidura va anunciar que aquest seria el govern de 21 regidors" que són els que componen l'arc polític municipal. En la mateixa línia va lamentar que "en les Juntes de Portaveus es parla de la vida contemplativa, no diu res", com les recents reunions mantingudes a València amb l'objectiu de finalitzar els tràmits de revisió del PGOU. "S'estan burlant dels ciutadans", va concloure.

ALUMNES DEL COROMINES A LA SERRA D'IRTA

Els alumnes de l'IES Joan Coromines de Benicarló, van disfrutar dijous passat 13 d'octubre d'una magnífica jornada en el bonic paratge natural de la Serra d'Irta. Acompanyats dels professors d'Educació física (Javier Mateu i Paco Carlos) i les professores de Plàstica (Eva Vela i Begoña Florido), van realitzar una activitat de senderisme de 15 quilòmetres i diversos dibuixos de la zona.

EL POLP, REI DE LA TAULA ALS BARS I RESTAURANTS

text NATÀLIA SANZ

Matiners van ser els restauradors de Benicarló. 17 locals de la ciutat van desplaçar diumenge bona part del seu personal fins la Llotja de Peix, on des de primera hora els fogons no van parar de cuinar el magnífic menú degustació que es va servir amb motiu de la III Demostració Gastronòmica del Polp i Peix de Llotja.

Eduardo Arin, regidor de Pesca i Agricultura, es va encarregar de recordar que la jornada era possible gràcies a l'esforç de la confraria de Pescadors de la ciutat, que cada dia ixen a la mar per a capturar la gran quantitat d'espècies que surten diàriament de la mateixa llotja d'on es van cuinar. Tot un tribut als esforçats pescadors, representats pel seu Patró Major, José Manuel Tomás, qui va puntualitzar que per a la demostració s'havien utilitzat "500 quilos de polp i 150 de peix", que, una volta cuinat, va servir per a donar a mejar a un nodrit públic. I és que aprofitant les altes temperatures i el sol radiant que va lluir a Benicarló, el públic es va animar a desplaçar-se fins a l'esplanada de la llotja, on es va servir el monumental menú gastronòmic. Per sis euros, els comensals adquirien un tiquet que els donava dret a gaudir d'una ració combinada de polp amb allíoli, paella de polp i peix fregit. Una beguda de la seua elecció per a acompanyar...i a gaudir amb els fogons dels restauradors benicarlondos.

La demostració posava punt i final a les jornades de la tapa de polp i peix que durant aquesta setmana s'han desenvolupat en diferents bars de la ciutat amb gran acollida per part del públic. La primera edició d'aquesta experiència, ha estat més

que satisfactoria per als establiments participants a per la participació del públic, que ha recorregut els bars buscant la degustació que se'ls oferia. Pel preu de tres euros, han pogut satisfer el seu apetit amb tapes creatives, acompanyades d'una beguda. I a partir d'esta setmana i fins al 13 de novembre, es desenvoluparan les III Jornades gastronòmiques, en les quals participaran 17 restaurants de Benicarló i Peníscola oferint menús en els quals el polp i el peix es presentaran de diferents formes en els plats dels comensals.

PERPLEXITAT

La del ciutadà normal davant l'orientació favorable de les enquestes, cap a una formació política –el PP-farcida de corruptes, depredadora de les economies dels territoris on governa i anihiladora dels serveis públics en educació i sanitat i que –si en faltava alguna- encara està per condemnar el genocidi franquista, quan no en fa exhibició. Tot això amb un líder sense carisma -Rajoy-, un president d'honor (?) còmplice de la dictadura –Fraga- i un "ex" que es comporta com un piròman cada vegada que obre la boca –Aznar-.

Pot ser s'oblida que la "clientela" dels populars –heretada directament del franquisme i que suposa la meitat o més de la població- els és del tot addicta –la *inquebrantable adhesión*, ja se sap- i els voten –i votaran sistemàticament, per més impresentables que es mostren. Senzillament són els "seus".

Mal presagi i pitjor futur amb una democràcia "a la espanyola", com la nostra.

Marc Antoni Adell

SIONISME PLANETARI

Ja havíem intuït que un estat que, des de que fou creat en 1948 –Israel-, no ha parat d'atemptar sistemàticament contra la legalitat internacional, ocupant el territori dels palestins, massacrant als seus habitants i burlant descaradament les resolucions de la ONU, era algú quelcom molt poderós. Ara, però el desvergonyiment del seu poder omnimode ha arribat a un punt intolerable, quan no només continuen boicotejant les precàries negociacions amb els palestins, alhora que pressionen als estats membres perquè no reconeguen Palestina com a estat –amb la complicitat descarada dels EEUU-, sinó que maniobren perquè ni tan sols puguin ingressar a la UNESCO i, així, l'educació, la ciència i la cultura els siga també vedada als palestins.

La notícia vergonyant afegida no és que els EEUU, també ara, s'han oposat; és que Espanya no ha estat dels països que han recolzat la petició d'ingrés de Palestina a la UNESCO: s'ha limitat a abstenir-se (!). Indignant.

Marc Antoni Adell

Juan Ignacio Martínez amb el CD Benicarló.

Juan Ignacio Martínez, l'actual entrenador del Llevant U.D., equip de la primera divisió, va jugar la temporada 1983/84 al C.D. Benicarló.

Martínez és el segon començant per baix a la dreta. Aquell any també formaven part de l'equip, entre d'altres, Rubén Lores, Miguel Jiménez, Espada, Baca i Atilano Mata (a la imatge, amb la pilota a la mà).

Ricard Gumbau

El proper 28 de novembre es realitzaran les eleccions als Consells Escolars al diferents centres de la comarca.

Desde la Federació de Pares i Mares d'alumnes se estan programant sessions en diferents centres educatius per a donar a conèixer el funcionament d'aquests òrgans, claus

en el funcionament dels centres educatius i que regulen el seu funcionament a les que es convida a tots els pares interessats.

A la nostra comarca la Xerrada es celebrarà en Benicarló el 22 d'octubre a les 10 hores en el centre CEIP E. M. Ródenas.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

La que faltava. Resulta que la setmana passada, com sempre, em trencu les banyes per tal d'omplir una pàgina d'aquesta revista i resulta que em trobo dues pàgines, dues, dedicades a la vinguda al nostre poble d'una senyora que es veu que és patrona de la ciutat de les flors, de la llum i de l'amor. Toca't la fava!. Es veu que vostè i el seu grup d'integristes, van decidir que era més important parlar d'aquesta senyora que ens visita que no de les coses de la setmana anterior. I es varen quedar tan amples. No van pensar en la sensibilitat de la gent? No saben que les persones som persones i no se'ns pot ignorar d'aquesta manera? Li faria gràcia a vostè que menysprearen la seua feina? No saben vostè i el seu grup de fanàtics que hi ha una cosa que es diu humanitat? Els sembla bé jugar amb el treball honrat i la sensibilitat de les persones que treballem? No té cap valor la feina setmanal al llarg de més de set-centes setmanes ininterrompudes? Sap vostè l'esforç que suposa algunes setmanes empassar-se totes i cadascuna de les pàgines d'aquest llibel? Sap el que haguera suposat aquesta setmana empassar-me el tema de la setmana? Sap que això dels residus –o millor escombraries- no hi ha déu que ho puga digerir? Sap el que he patit amb els de la costa nord? Es pot fer a la idea de les vegades que m'ha tocat escriure sobre assumptes dels que no en tinc ni marcolfa idea? Sap que això de l'urbanisme no hi ha qui ho puga entendre? Sap que la setmana passada em vaig empassar tota "La gran enciclopèdia de la música" per a poder acabar d'omplir aquesta pàgina? Em podria dir on va fer cap la meua docta, elaborada i

estudiada col•laboració? Em podria dir que va ser el culpable de tot plegat? Vol dir això que ja no he d'escriure més i que me'n puc anar cap a casa tan tranquil? Puc anar als meus advocats (si, en plural) per tal que vagen preparant una denúncia contra vostè i els seus acòlits per danys morals? Hi ha una persecució mediàtica perfectament orquestrada de la qual jo soc la víctima propiciatòria? Vostès em volen afonar? Saben que ha començat a buscar jurisprudència pel que fa a casos semblants al meu? Sap que cada matí, en sortir de casa, miro a costat i costat de la porta? Sap que estic constantment girant-me per constatar que algú m'està perseguint? Sap que abans de pujar al cotxe miro la part de baix per si m'han posat un aparellat d'eixos que em sembla que es diuen localitzadors? Sap que tinc la certesa que han punxat els meus telèfons i escolten les meues converses des de furgonetes camuflades? Sap que tinc l'absoluta seguretat que un satèl•lit artificial em controla, em vigila, segueix tots els meus moviments i després s'elaboren uns informes detallats sobre la meua vida per a desprestigiar-me, vexar-me i humiliar-me davant de tot el poble? Per què fan això?

Quin mal he fet? Tenen més categoria membres de la comissió d'experts fallers que aquest humil col•laborador? No en tenen prou amb ignorar-me que donen preferència a uns que escriuen sobre unes coses que es fan al mes de març? Consideren que són més importants les falles que aquesta pàgina? Però encara vaig més enllà, serà vostè capaç de publicar aquesta pàgina sencera, sense talls ni censura prèvia? Estic convençut que no, que estic fent un treball inútil perquè aquestes línies no arribaran a veure mai la llum. Com les de la setmana passada.

Per això avui vull fer boicot i no escriure absolutament res del que va aparèixer la setmana passada a aquesta publicació pamfletària i radical que tants de mals de caps em provoca setmana rere setmana. Ja m'imagino la propera portada amb el seu titular: "La Geperudeta a Benicarló. Les millors fotos". Tot això condimentat amb una bona dosi d'esperit faller i de coentor màxima, com manen els cànons de la nova idiosincrasia benicarlanda a la que vostès, en una camaleònica demostració de travestisme social, han acollit amb servilisme.

(Uff! Per fi he acabat.)

ARÍN DENUNCIARÀ COMPROMÍS

text NATÀLIA SANZ

Eduardo Arín, regidor d'Agricultura de Benicarló, prendrà mesures legals contra Iniciativa-Compromís per les acusacions d'abocades contra ell per la formació. L'edil està particularment molestat perquè "diuen que jo he ocupat una pineda de propietat municipal i camins públics, i això no és cert". Arín assegura que ha posat el cas en mans dels seus advocats, que han començat a preparar l'al•legat en la seua defensa. Al seu entendre, el problema no s'ha tallat quan tocava i la formació ha llançat falses acusacions "que han ferit el meu honor i que ara em veig obligat a rentar". Iniciativa, per la seua banda, va puntualitzar que després de

mantenir una conversa telefònica amb el regidor, aquest els va informar que la finca sobre la qual denunciem els fets "no és de titularitat seva, sinó d'uns familiars seus directes". Malgrat això, Iniciativa va anunciar que "la denúncia d'aquesta situació irregular continua avant davant les conselleries, ja que entenem que el risc de contaminació és idèntic". La formació, en boca del seu portaveu en les comarques del nord de la província, Carles Mulet, va acusar públicament Arín d'acumular en un terreny de la seua propietat "un mínim de 50.000 quilos de fem en enormes muntanyes de fins a tres metres d'altura". La situació, van assegurar, posava en perill al medi ambient per la possible contaminació per lixiviat que implicava aquest emmagatzematge.

UN CÈRVOL A BENICARLÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

La veu d'alarma es va rebre en el reté de la Policia Local a les 20,55h. Segons el denunciador, un cèrvol de grans dimensions es trobava en una finca de la seua propietat, en la zona del Camí a Sant Mateu. Una patrulla es va personar en el lloc dels fets i, després de comprovar la certesa de la denúncia, van donar avis al Seprona. Segons els municipals es tractava d'un "cèrvol mascle de grans dimensions". La patrulla del Seprona amb base en la propera població de Sant Mateu va ser l'encarregada de gestionar el cas.

L'animal ha estat traslladat a una granja propera en la qual també hi ha altres animals i on està sent alimentat i atès. L'animal està a l'espera que des del Centre de recuperació de fauna del Forn del Vidre, a la Poble de Benifassà, es facen càrrec de l'animal. El curiós del cas és que fins al moment, ningú ha pogut determinar l'espècie a la qual pertany. Està bastant clar, segons els experts que l'han pogut veure, que pertany a la família dels cèrvids. Queda per esclarir l'espècie en la qual s'inclou l'animal. I, per descomptat, què feia en el terme municipal de Benicarló, a diversos quilòmetres del que se suposa el seu hàbitat natural habitual.

EL BLOC ACONSEGUEIX QUE LA DIPUTACIÓ APROVE UNA MOCIÓ PER RECLAMAR ELS TRENS DE RODALIES AL MAESTRAT I AUGMENTAR ELS MUNICIPIS AMB PARADA DE BUS ENTRE EL MAESTRAT I LA UJI

NOTA DE PREMSA

D'altra banda, el diputat del BLOC també va aconseguir el suport de la resta de grups a la seua moció perquè l'autobús que connecta Vinaròs i l'UJI tinga parades a més municipis de la comarca i de la província, com Alcalà de Xivert i Torreblanca, entre d'altres.

Al mateix temps denuncia que el PSOE s'abstindrà en la reclamació de la millora de la xarxa de Rodalies i critica el doble llenguatge dels socialistes.

BLOC, Castelló, 19 d'Octubre de 2011

El portaveu del BLOC a la Diputació de Castelló, Enric Nomdedéu, va mostrar ahir la seua satisfacció després d'aconseguir a les comissions de la Corporació Provincial un suport majoritari de la resta de grups a la bateria de mocions presentades pels nacionalistes per millorar les xarxes de transport públic a la província de Castelló.

El diputat nacionalista ha aconseguit que en el pròxim ple s'aprove la moció del BLOC-Compromís perquè Consell i Govern Central modifiquen el conveni de Rodalies per exigir així la inclusió de les xarxes al Maestrat. La moció del BLOC-Compromís té el suport del PP, però els socialistes s'abstindran. Respecte d'això, Nomdedéu ha criticat el doble llenguatge del PSOE, que fa anys que reivindica al costat del BLOC la millora dels Rodalies al Maestrat i ara s'absté.

Per la seua part el benicarlando Juan Gomis integrant de les llistes al congrés per Castelló ha assenyalat respecte el fet que el PSOE s'abstinga que: "Els socialistes hauran d'explicar a la ciutadania del Maestrat perquè donen l'esquena a millorar un transport públic essencial per a la comarca". D'una banda volem felicitar Nomdedéu per la seua tasca a la Diputació, aconseguint que la nostra comarca no estiga oblidada però d'altra banda ens preguntem com és que el PSOE no està d'acord amb aquesta moció. De tota manera esperem que recapaciten i que finalment el dia que es vote aquesta moció la voten a favor."

Respecte l'augment de parades de l'autobús que enllaça la UJI amb Vinaròs, Gomis ha afirmat que: "Davant els problemes econòmics de les famílies castellonenques, s'ha de realitzar un esforç per part de dotar els ciutadans d'una xarxa de transport operativa i propera, que facilite el transport i la mobilitat de forma més econòmica, ràpida i racional, i és el que es preté amb aquest autobús, que les famílies s'estalvien les despeses que suposen el haver de llogar un pis a prop de la Universitat".

PREPARANT LA FESTA DE SANT ANTONI

text NATÀLIA SANZ

La confraria de Sant Antoni Abad de Benicarló ha iniciat els actes de celebració de la festa d'enguany. Ho ha fet posant èmfasi en la celebració de dos aniversaris importants per a l'entitat que se celebraran enguany: 25 anys de Fira agrícola i ramadera i 25 anys de Dames de l'entitat. Per al primer acte, ja s'han editat les bases per a la contractació d'estands en el recinte firal. Cal recordar que enguany canvia de dates, passant del mes de gener al de desembre. En concret, seran els dies 17 i 18 de desembre quan els voltants de l'avinguda Catalunya es convertisquen en una immensa festa a l'aire lliure. La confraria, encarregada d'organitzar l'esdeveniment, ofereix als

expositors tres modalitats: estands interiors, que se situaran en l'annex del pavelló poliesportiu, llocs de venda exteriors i llocs en l'annex semicobert. A més, és possible comptar amb connexió a la xarxa elèctrica prèvia sol·licitud. El termini per a remetre les sol·licituds de participació en la fira acaba el pròxim 18 de novembre. Les que s'han avançat a les celebracions de la confraria són, com és habitual, les Dames que han representat a l'entitat durant els últims anys. Així, dissabte passat es van reunir en un conegut restaurant de la ciutat per a commemorar el 25 aniversari del nomenament de representants de l'entitat. L'excusa era la realització de la

fotografia que il·lustrarà una de les pàgines del programa de la festa del sant. A continuació, les Dames es van veure sorpreses per l'arribada d'un carro engalanat com els que participen en les cavalcades en honor al sant. Amb aquest mitjà de transport tan típic en la confraria, van ser traslladades al restaurant on es va celebrar un animat sopar de celebració. Finalment, la confraria ha convocat el concurs infantil de lloes i dibuixos que se celebra entre els col·legis i instituts de la ciutat. S'estableixen dues modalitats: la d'Infantil i la de Primària. Amb els premiats, s'il·lustraran la portada del llibre de festes i el cartell de la Fira.

ve de la pàgina anterior

Au de festes

Sí, com un au! o un avant!, d'adéu, no de pardal, que també podria ser, atès que tots han alçat el vol. Els tafaners ja vam dir fa temps que els organitzadors de les festes no estaven massa bé amb l'ajuntament de Marce i companyia i així, la passada setmana, anuncien que han decidit dissoldre la comissió. Per què? Les diferències internes, com l'anterior president va dir, tot i no sortir a l'exterior, van provocar nombrosos problemes durant les últimes festes i ara s'han vist traduïts en aquesta fugida col·lectiva. De tota manera cal dir, en pro dels comissionistes festers que tenim clar que segur que han intentat fer les coses tan bé com han sabut (el fet de deixar una xicoteta comissió per les festes de Nadal així ho demostra), però quan la política i els polítics es fiquen pel mig no hi ha res a pelar. A veure si algú n'aprèn i la propera és INDEPENDENT, de debò, del nostre govern municipal. I el regidor de festes, no cal patir, de florero, i a passejar les dames, que no ha de fer res més. A més, en aquesta època de vaques magres, un sou que ens estalviarem tots els benicarlandos que podrà invertir-se en coses més profitoses. Tots podem recordar que la millor etapa de festes va coincidir amb una comissió completament independent de l'ajuntament. I pot quedar clar que aquest comentari no és en absolut un menyspreu de la tasca dels membres de la comissió. Tots hem vist com se n'han anat a pacte organitzacions o institucions eficients quan han estat vampiritzades pels interessos dels polítics. Mireu les caixes

d'estalvis sense anar més lluny...

Poca força

Ja fa temps que ho anàvem dient. El Bloc benicarlando s'ha quedat igual que el totxo, sense formigó que l'arme i això que ací de formigó en podem tenir la gana per armar-lo. I així, tant s'ha perdut que, fins i tot, ara, les presentacions del candidats de la coalició Compromís ja passen de llarg i se'n van a la ciutat veïna del nord. Compte, nosaltres només remarquem el que és una evidència: que ací sembla que no existim. Si a nivell PPSOE tot se n'anava per allà i encara podíem dir que quedava un reducte que era intrínsecament benicarlando, definitivament ha passat a la història. Tot i tenir més regidors, més història comarcal, més president comarcal, el bloc benicarlando s'ha convertit en una mena d'apèndix vinarossenc

(<http://vinaros.cope.es/noticias/13-10-11-presentan-en-vinaros-a-los-candidatos-de-compromis-en-las-elecciones-generales-262473-1>). El que ens faltava veure perquè ens caigueren els calçotets... Definitivament ja no som ningú. I compte que ja ho anunciàvem fa unes setmanes quan dièim que els regidors de Benicarló se n'anaven al poble veí a fer les rodes de premsa per sortir a la tele. La bufa els caurà! Deu tenir a veure amb allò dels districtes electorals o hem passat a ser un barri d'aquells mentiders del llangostí?

Més crisi

Estava clar que també li tocaria el rebre. I així ha estat, als xics del futbol sala benicarlando, tot i ser uns bons professionals, també els ha arribat la crisi del totxo i els ha deixat ben escurats. Molts diners invertits ací per part de les institucions i ara s'han

quedat, com vulgarment es diu, amb el cul a l'aire. I és que les administracions no en saben de noms, tot i que sempre han jugat a això del pa i circ per acontentar la ciutadania. El que passa és que molts no havien volgut fer-se sabedors del cacau que hi havia i ara no se sap com se'n sortiran. És el que passa quan es confia en les administracions més que en un mateix que a la primera de canvi, com va escriure Quevedo, *si te he visto no me acuerdo*. I ara amb la caiguda de socis en picat la cosa està ben fotuda. Ara tindrem un pavelló poliesportiu adaptat per a que una empresa jugue a divisió d'honor que no es gastarà ni rendibilitzarà. Com l'aeroport! Grans gestors que han estat incapaços de demanar-li a papa PePé més diners per al futbol sala del poble. I és que no sabem qui ho va dir però la va encertar, comença un altre dia a la ciutat que invertix més en futbol sala que en cultura... *Romani ite domus!*

La plaga

No és per posar-nos medalles però les coses són com són i després d'haver passat per aquesta secció, sempre hi ha qui pren mesures o, com va deixar escrit l'immortal Cervantes, *mueve el culo cuanto antes*. Així, hem pogut constatar que la setmana passada ja van podar els ficus benjamina de l'avinguda de Catalunya (els dels altres carrers no ho sabem). Potser pensen que així s'han carregat la plaga de cotonet que se'ls està menjant. No sabem si també han tirat pesticida, però els animalets, òbviament, encara hi són. Seguirem informant perquè açò sembla que no s'acaba. O sí: quan no queden arbres!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

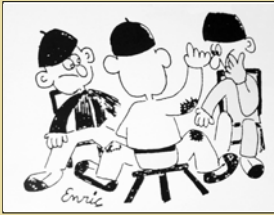
Polítics... a missa

Bona allisada els va donar el mossèn del Crist de la mar, de Sant Pere, a la colla de polítics que va anar la passada setmana a la missa de la inauguració de les jornades del polp. Sobretot explicant-los quina era la seua faena envers la ciutadania i que si no la feien ja estarien allí, ell, i els xiquets que hi havia al temple (era la missa de xiquets) per criticar-los. Per això és va disculpar de donar-los l'esquena però és que els xiquets estaven davant i a ells era a qui parlava. Sort que encara hi ha algunes persones lliures de lligams amb els interessos materials i són capaces de dir que que toca quan cal. I no cal fer referència a la moral, si no voleu, només a la coherència i a la integritat.

Babaus

És curiós el sistema imaginat per l'Il·lustríssim per a vendre el

text LA COLLA DE TAFANERS

que els cuiners benicarlandos van fer a les Jornades del polp. Curiós, si més no, perquè cada plateret que la gent comprava valia sis euros, sis, però com la cosa està com està, la afluència no va ser l'esperada i moltíssimes racions es van quedar sense vendre. Solució salomònica: quan ja no hi quedava ningú disposat a gastar-se els quartos en tan mísera papola, quan feia una estona que allí ningú no comprava res, van tenir la

brillant idea de... regalar-la. I allí que la gent, el qui no havien amollat un duro, sortien del recinte amb els plats i les carmanyoles plenes. Hauríeu d'haver vist la cara de babaus que se'ls va quedar, per no dir d'emprenyats, a la gent que havia pagat, pocs minuts abans, una bona quantitat de diners per aquells plats esquistats... quan es van assabentar de la solució. Així que segur que l'any que ve no en venen ni un. Tots esperant amb les carmanyoles... a que passe el temps per omplir el pap debades.

Babaus (i 2)

Per cert, tant que ens solem clavar amb els veïns del nord, allí l'ajuntament quan fa la festa de Sant Pere, els platerets els cobren a tres eures. I van més plens! Fan fira, de ple que ho tenen, i tots acaben contents. Ací, garrepes i malfaeners.

Solució salomònica:
quan ja no hi quedava ningú disposat a gastar-se els quartos en tan mísera papola, quan feia una estona que allí ningú no comprava res, van tenir la brillant idea de...
REGALAR-LA.

No vegeu la cara dels que van pagar.

CARRETERA SENSE TERRENYS I PARC DE BOMBERS

text NATÀLIA SANZ

La conselleria d'Infraestructures ha iniciat el procés d'aixecament d'actes prèvies a l'ocupació dels terrenys amb destinació a la construcció de la carretera Benicarló-Càlig. Aquest és l'últim tràmit administratiu que quedava pendent per part de l'administració autonòmica perquè l'inici físic de les obres siga una realitat. El passat mes d'agost la consellera d'Infraestructures, Isabel Bonig, posava la primera pedra dels treballs. Després, s'han realitzat sobre el terreny els mesuraments necessaris per a fitar les obres. Ara, cal fer realitat l'expedient d'expropiació forçosa tramitat des de conselleria. Els afectats, prop de cinquanta veïns del municipi, tenen ara un termini de 15 dies per a resoldre els possibles errors apareguts en el BOP. L'ocupació dels terrenys es farà sobre la base del projecte aprovat el 15 d'abril del 2009. Així, els dies 7,8 i 9 de novembre, es procedirà a alçar les actes d'ocupació en l'ajuntament de Benicarló. D'altra banda, també es van adjudicar les obres de construcció del nou parc de Bombers de Benicarló. L'assemblea del

Consorci de Bombers en la Diputació de Castelló va ser l'encarregada de realitzar l'últim tràmit previ a l'inici de les obres. Cal recordar que l'actual edifici del parc comarcal, situat també a Benicarló, està afectat per aluminosis. El nou edifici se situarà en el sector 3 del Polígon Industrial, on el consistori disposa d'un sòl dotacional de 9.000 metres quadrats cedits al consorci a canvi que les instal·lacions duguen el nom de Benicarló. El nou parc comarcal estarà molt prop del desdoblament de la N340 que en aquests moments s'està construint, una de les peticions necessàries per a l'acceptació de la ubicació per part del consorci. Les obres poden començar immediatament, ja que el consistori benicarlando ha completat la urbanització de la zona en la qual s'alçarà la infraestructura i habilitat un accés per a l'entrada de vehicles al parc. El diputat delegat del Consorci de Bombers, Luis Rubio, ha destacat "la importància d'una infraestructura logística que ens va a permetre donar una major cobertura a tota la zona nord de la província. Estem parlant d'un parc comarcal que no solament va a beneficiar als veïns de Benicarló, Vinaròs o Peniscola, sinó a tot un àrea geogràfica d'una enorme importància operativa".

EDITORIAL

e 805

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

“El patrimoni és de tots”

“El patrimoni és de tots”; aquesta frase es repeteix moltes vegades per a remarcar un sentiment noble i responsable que implica cuidar el llegat que un lloc comú han deixat els que abans van habitar en ell. Es diu aquest tòpic i caiem en el compte que nosaltres estem de passada i aqueixos edificis ho estan un poc menys. El joc del patrimoni se sembla molt a aqueix que consisteix a agafar un globus que s'infla ràpidament i passar-lo d'uns a uns altres a veure a qui li explota a la cara, és a dir, que els béns que mantenim arriben a la següent generació, que almenys no es perden durant els anys que estem aquí. Tot açò és el concepte més o menys admès de conservació de patrimoni: però també es pot proposar altre concepte... Imaginem que pel fet de viure en una ciutat concreta se'ns considera socis d'una empresa que posseeix multitud de béns mobles i immobles i que, per tant, rebrem un xec cada any pel benefici

“El patrimoni és de tots”; aquesta frase es repeteix moltes vegades per a remarcar un sentiment noble i responsable...

produït per aquests béns. Bé, si la cosa queda aquí, el primer que fariem tots és empadronar-nos a Florència, però té el seu inconvenient; com socis, també responem de les pèrdues que produeix el manteniment d'aqueix patrimoni. En fi, que açò realment és així. Quin problema té aquesta empresa? Que els seus administradors, en lloc de considerar aquest patrimoni com una riquesa que aporta beneficis, es limiten a passar-nos tots les anys la factura del manteniment. D'aquesta manera, la frase “El patrimoni és de tots” se sembla molt a aqueixa altra que diu “Hisenda som tots”. Fins que l'administrador d'aquests béns no òbriga els ulls i es done compte que poden ésser productius, no deixarem de pagar factures i de considerar aquest llegat una obra benèfica per a la nostra societat. La solució està en mans d'aquells que entenen el tema patrimonial i com potenciar-lo, però als administradors, Ilija's polítics, no se'ls ocorre que aquests beneficis puguen arribar, simplement per que no saben el que tenen entre mans. És com tenir un cotxe heretat del teu avi que val milions per als col·leccionistes sense saber-lo i estar queixant-se tot el dia de la gasolina que gasta i el lloc que ocupa en el garatge. Així és el nostre patrimoni, una riquesa material i immaterial de la qual, sovint, només sabem veure una part.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: tot i que és la seua feina, salvaguardar el nostre llegat patrimonial i històric, la Conselleria de Patrimoni és mereix aquesta carxofa perquè ha deixat a les clares que de l'hospital blanc, l'església del Convent de Sant Francesc que ens va presentar Marcelino la passada setmana a bombo i plateret, no res de res.

Carxofa 2: també, per a la nostra intrèpida “plumilla”, Natàlia, que horroritzada pel que va veure en la presentació de “l'hospital blanc” es va ficar en contacte amb Patrimoni i aquest va desmentir que això sigués així atribuint l'equivoc “a una mala realització de les infografies”. De tota manera més valia “comentar-lo” no sigués cas que...

Panissola: per al nostre alcalde Marcelino. Independentment que les infografies el portaren a error ha demostrat que de patrimoni... De lluir parets en formigo, que és el seu, potser en sàpiga molt però de restauració... millor li seria assessorar-se correctament i, si no,... no dir res.

Els membres d'aquesta comissió d'experts fallers ens hem tornat a reunir, amb caràcter urgent i convocats pel membre “I” de la mateixa, per tal de tractar més temes al voltant de la visita a la nostra ciutat de la que serà, sens dubte, nova patrona de tots els benicarlantos.

Aquest actiu membre de la comissió, molt impressionat per l'acolliment i el paroxisme que està provocant a la nostra població la vinguda de la patrona de la ciutat de València, s'ha emocionat de tal manera que ens ha encomanat a tots els altres el seu entusiasme i el seu fervor. Així, va proposar al ple de la comissió una sèrie d'accions que caldria seguir per tal de no perdre mai els importants fruits fallero-espirituals que ens deixarà als nostres cors.

Com a primera mesura, és absolutament imprescindible i urgent el canvi de patrona. Des del mateix dia que la “cheperueta” entre al nostre terme municipal, la patrona actual hauria de passar el testimoni del seu patronatge a la nova, i retirar-se al discret lloc que actualment ocupa sense cap més protagonisme per sempre més.

A conseqüència d'això, els benicarlantos deixaríem aquest qualificatiu de “caduferos” que des de fa tants d'anys ens identifica per a passar a dir-nos “xeperuets”. Així, podríem sentir “ja estan aquí els xeperuets” o “què fas xeperuet?”. Per suposat que des d'aquell moment tots hauríem d'adoptar una postura corporal lleugerament inclinada, emulant la nova patrona.

Pel que fa al món faller, totes les falles haurien de portar, unil al seu nom, l'afegit de “dels desemparats”. Així, per exemple, la falla que ens ha portat aquest esdeveniment es diria “falla la barraca dels desemparats”. Una altra podria ser “falla l'embut dels desemparats” o “falla els cremats dels desemparats”. I així totes i cadascuna. Seria un magnífic homenatge del nostre món faller a la nova patrona, que s'ha pres la molèstia de venir a visitar-nos i quedar-se entre nosaltres.

Una altra de les conseqüències immediates hauria de ser l'increment en el cens de xiquetes amb el nom de la nova patrona en qualsevol de les seues denominacions. Per a assolir tan noble fi, s'hauria de fomentar aquest costum amb la ferma promesa, per part de tot el món faller local, de que tota xiqueta que porte el nom de la nova patrona, serà fallera major d'una falla quan li arribe el

moment. Això hauria de constar en paper timbrat, signat per les màximes autoritats falleres locals. La xiqueta en qüestió no podria renunciar, en cap cas, a ocupar aquest càrrec encara que tinga complida la majoria d'edat. Ja se sap que qui manen són els falleros.

Però l'assumpte més important que ens ha plantejat aquest membre i que més entusiasme i emoció ens ha produït ha estat el següent, que anem a reproduir tal i com el membre “I” ens els va exposar.

“Donada la inqüestionable valencianitat del nostre poble, i una vegada assolida la fita de proclamar a la Geperudeta patrona del mateix, ara ens queda un repte al qual no podem renunciar de cap de les maneres. Com ja s'ha dit, la característica comuna a tots i cadascun dels falleros no és altra que la seua valenciania. Aquesta senya inqüestionable va lligada a una altra encara més gran. Perquè tots els fallers valencians som, per damunt de tot, espanyols. Aquesta espanyolitat, irrenunciable per naturalesa, ens porta a unir lligats amb la capital de la nostra

nació espanyola. No he trobat millor lligam i agermanament que portar a la patrona de la capital d'Espanya al nostre poble. Si senyor, portar la Virgen de la Almudena hauria de ser el proper objectiu de qui ha aconseguit portar la patrona de la ciutat de València. Us imagineu, estimats companys de la comissió, aital esdeveniment? Us imagineu totes dues patrones en franca convivència? Us ho imagineu? Digueu-me amb el cor a la mà: us ho imagineu?” (Ara fem un parèntesi per a explicar que en aquest moment de la lectura de la proposta, tots els membres de la comissió varem esclatar en un incontrolable plor, l'emoció ens embargava i ningú no va poder articular ni una sola paraula més. Tots varem aixecar els braços cap al cel, cap al cim de la falla que és el món, amb les mans obertes, els ulls plens de llàgrimes i els nostre esperit fallero exultat. Per si no hi havia prou amb això, en aquest moment de gran efervescència, el membre “L” de la comissió va engegar el radiocasset, on hi havia una cinta de música fallera i, en aquell moment, va començar a sonar “El fallero”. Impossibile descriure el moment. Tan gran va ser la torbació, que vam haver de marxar cap a casa sense acabar de completar la nostra feina).

MÉS XEPEUETA

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció: NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESUS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDON, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escript. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

